

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כט:]; (ב) [שבת מ: וס"ג]; (ג) קידושין יב:; (ד) קידושין ט; ע"ש כ"ב גא... (ה) [לעיל לת. וס"ג]; (ו) סס לג., (ז) [גיטין פב:]; [קמן לד., (ח) גיטין כו:; (ט) [דברים כה:]; (י) [ז"ל גברא, כרש"ג]; (כ) [וע"ע מוס' קידושין ט. ד"ה הרי וכו' נמת לה משכנסה:];

◆◆◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' כ"ד מצות התרת: (ב) שם פשיטא סד"א הרא"ל דלמר מר: (ג) רש"י ד"ה הכא וכו' מניעין לן הכא אי מהני: (ד) ד"ה הרי וכו' נמת לה משכנסה:

◆◆◆

תוספות ישינים

ועל דמזכיר שלחא דרבנן. לאו שלחא ממש אלא לזכרא מרבנן ולא מנער דקא אלא מתקף כדאמרינן בעשרה יוחסין (קידושין ע.) גבי כפי יהודה דקריא ליה הווא גברא ויהודה כרן שויקפאל:

◆◆◆

מוסף רש"י

וחלה עליו זיקת ארוסין ונשואין. על שאר שם ואם כל עולה לאחר מאמר בלא חופה לא קנה (דער' כס.). מכת מרדות. רד"י (שבת ח.) רד"י כתובהה שלא ייגבל כזה ואין לה קצבה אלא עד שיקבל עליו (חולין קסא.). ומאן דמבטל גיטא. השולח גט לאשתו והגיע בשליח ואמר לו גט שמתה לך בטל הוא, דלמא לא דעי ליה איש' דבטליה קודם שיצא ליהד ושאלו ימנו השליח שטענו ומשא' בו (קדושין יב.). ומאן דמסר מודעא אגטא. כגון בנט התעשה ציטראל, דמזיל גטו על גיטה (סו.). ומאן דפקיד שליחא דרבנן. כהן שנתן גט כזה לאשתו אסרה עליו לזן מפ' הדיינין וזה קס עליו ומכסה (סו.). ועל החנא דדאריי כבי חמוהי. שמה יסבל בה, שסתם חתומה אוהבת את חמה, דלמר מר (פסחים קג.) היו זכיר באשתן מתחמה הראשון (קדושין סו.). מידם היה דיים מחומותיה. חסודה ממנו, לשון (סוטה כו.) דומה ונת דומה (קדושין סו.) לשון לעז (נדה יט.). ואי לית לה מראשון. דלית ליה נכסיו (דער' לט.). אפילו לא נתגרשה אלא מאישה. דלמר לה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם (גיטין פב.) כגון שכתב לה גט ואמר לה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם, שלא נתגרשה וז' לגמרי אלא מאישה נפרדה, לא יקחו. אם מת והותרה לנשא (לקמן צד.).

האי גט אחר גט הוא.

בתמיה וכי זהו גט אחר גט דקמני רשא וחכמים אומרים יש גט אחר כו' ומפרש כיצד עשה מאמר כו' דהיינו גט אחר מאמר: **כדאמרן.** בצרייתא דלעיל כיצד אר"ג כו' ובמתני' לא פירש: **הואיל דאמר מר.** צפרק ד' אחין (לעיל דף כט.): **והפניא**

לוקא.

ואין מלקות ארבעים אלא על

דברי תורה אלאם דלאורייתא היא והכי אמרת קנה. וקמשי האי לוקא

לאו מלקות ארבעים הוא אלא מכת

מרדות מכת רידיו מדרבנן שנהג קלות

ראש בעזמו ולעולם קנה: **דרב מנגיד.**

מכת מרדות: **אמאן דמקדש צביאה.**

משום פריזותא: **ואמאן דמקדש**

בשוקא. אפילו בכספא דמנהג זילות

ופריזות היא: **דמספקר.** לשון מוצא

שמעין פניו להחרים עם שליח צ"ד:

מידם הוה דיימא חמסיה מיניה.

חסודה היתה חמותו ממנו: **נאן לה**

כסף או שוה כסף. ואמר לה התקדשי

לי במאמר יצמין. ואע"ג דיהב לה

מידיו לאו קידושין גמורים הן כקידושי

תורה שהרי אין קידושין מופסין בלשם

אח והתורה לא התירחה לו ליעשות

כאשה נכרית אלא כסדר המלוה

וציאה הוא דכתבה בה רחמנא: **וכשטר**

כיצד. ואם קדש צטר כיצד כתב

בו. והיונ כיצד בתמיה והא כיון דקדושי

כסף אמרת נתן לה כסף כשאר נשים

ממילא שמעינן שטר נמי כשאר כל

שטר איירוסין צעלמא כדאמר בקידושין

כתב על הנייר או על החרס אע"פ

שאין בו שוה פרוטה הרי את מקודשת

כו': **אמר אביי.** האי תנא לאו

אשטר מאמר קאי אלא אשטר כתובה

קאי: על נכסי צעלה הראשון. ולא

על של יבס. מאי טעמא כדאמר

בזהמלך (לעיל דף לט.) אשה הקנו לו

מן השמים: **נאן לה גט.** יבס ליצמתו:

מהו. לפוסלה על אחיו ועליו צהאי

גיטא דמיקוס עליה בלא יבנהי) האי

גט לא מהני בלשם איש להמירה

לינשא והכא נמי לאו גירושין למיקס

בלא יבנה: לאחינופי בגיעא. ולכנס

יצמה אחר הגט: **הכא פסיל צנהונה.**

כהן שנתן גט כזה לאשתו אסרה עליו

והלכן מיציע לן (א) אי מהני מדרבנן:

אלא מאישה. ולא המירה לכל אדם:

הרי זה גט. ואם נתנו (י) משכנסה

משינכתב. ואי משום גט ישן דקי"ל

(גיטין דף עט.): צית הלל פוסלין ותנן

איזהו גט ישן כל שנתייחד עמה אחר

כתיבה הא איתמר צפרק צזורק

(שס) אם נתגרשה תנשא לכתמלה:

ולאשה

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

גב.

אם בע"ז ועשה מאמר פשיטא דהא קניה בבאיא. הא לא פריך

פשיטא דקניה צביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידיו אלא

הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ציאה אינו מגרע ואם צביאה לחוד

קנה בשביל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא אם בעל בלא מאמר

קנה דס"ד לא קני אלא אם כן עושה

כמלכות מקדש ואחר כך צועלה

וממתימתין לתנן צריש קידושין (דף

ג.) היצמה נקנית צביאה לא שמעינן

ליה דללמא היינו מדלאורייתא וכן הא

דתנן הכא צמתני' (לעיל נ:.) הצעילה

צומן שהיא צתחילה אין אחריה כלום

דלמא נמי היינו משום דמדלאורייתא

קני ופריך והסתיא לוקא וידע שפיר

דמדרבנן לוקא אלא דס"ד דלוקא

מדרבנן משום דעשאוהו חכמים

כפוגע בלשם אח שלל צמקום מלוה

וא"כ מדרבנן לא קני לה בלא מאמר

ומשני מכת מרדות מדרבנן ומשום

פריזותא צעלמא כדכב:

דמבטל גיטא. אע"ג דרב משמע

דצנירא ליה צריש

השולח (גיטין דף לג:) דציטלו אינו

מצטול י' כר"ג גבי הא דלמר רב

יוסף ינחוי אכן מ"מ קאמר הכא דלקיי

משום דמזיל לעו על הגט:

דמסר מודעא אגטא. אפילו

היה מצטל כל מודעי

מ"מ היה מלקא אותו משום דמזילא

לעו על הגט דליכא דשמע צמודעא

ולא שמע צציוול:

דמתפקר בשדיה דבי דינא.

כן גיגר' בקונטרס

ויש ספרים שכתוב גיטן מאן דמזכיר

שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים

צפ"ק דקידושין (דף יב:) ומיהו גס שם

פי' צקונטרס שליחא דרבנן שליח צ"ד

ונראה דבכל שליחא דרבנן יש ללקות

אע"ג דלא הוי שליח צ"ד כדלשכתן

צפ' עשרה יוחסין (קדושין ע.) דשמתיה

רב יהודה לההוא י'טבחא דלזיער שלוחו

ואע"ג דשמתא חמור מנגדא כדמוכח

צמקוס שנהגו (פסחים דף נב.) שמה

החמיר עליו משום שציה את רב

יהודה עצמו: **דמקדש בבאיא.**

אר"ת דלפי' צבימה דלרזי' ציאה

דפריזותא הוא עשושה תחלת קנינו

צביאה: **הקדר בבית חמיו.** אכן

סמכין אנהדעדי דלמרי צכולו לא

מנגיד רב אלא אמאן דמקדש צביאה

דצול סופרים הלך אחר המיקל:

ע"ז הנייר או ע"ז החרס. אר"ת

כר' אליעזר אחיא דלרבי מאיר דלמר

עדי חתימה כרמי לא מהני דדבר

שיכול להזדייף הוא דצטר קידושין

נמי צעי ר' מאיר עדי חתימה כדמוכח

צפ"צ דקידושין (דף מה.) וצפ"ק

דקידושין (דף ט. ד"ה כתב) פירשתי:

שאיין בו שוה פרוטה. פירוש

ואינה מתקדשת משום כסף

מקודשת מטעם שטר גבי שדי

מכורה לך צפרק קמא דקידושין (דף

כו. ושם) שהמוכר נותן שטר תימה

ציה

תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

גמ' תימה

עין משפט

נר מצוה

כב א ב ג מיי' פ"א

מהל' יבוס ה"א

ופ"ב הלכה א ב כ סג עשין

נא טוש"ע אה"ע סימן

קטו סעיף ב:

בב ד ה ו מיי' פ"ג מהל'

אישות הלכה כא כב

ופכ"א מהלכו' אסורי

ציאה הלכה יד סג עשין

מח טוש"ע שם סימן כו

סעיף ד:

בד ז ח ט מיי' פ"ו מהל'

גירושין הלכה כו סג

שם טוש"ע שם סי' קמא

סעיף סו:

בה ט מיי' פכ"ה מהל'

סנהדרין הלכה ה

סג לאחין דח טוש"ע ח"מ

סי' ח סעיף ה:

בו י מיי' פ"א מהלכו'

טוען וטוענא הלכה ה

טוש"ע שם סי' פו ס"ט:

בז כ מיי' פכ"א מהל'

אסורי ציאה הלכה

טו סג לאחין קפו:

בח ל מיי' פ"ב מהל'

אסורי ציאה הל'

יב:

כבז מ מיי' פ"ב מהלכות

יבוס הלכה א סג

עשין נא טוש"ע אה"ע סי'

ל ג מיי' פ"ג מהלכות

אישות הלכה ג סג

עשין מח טוש"ע שם סימן

לכ סעיף א ב:

לא ד מיי' פ"ד מהלכות

יבוס הלכה לב:

לב ע מיי' פ"ה שם הלכה

א סג עשין נא נב

טוש"ע שם סי' קע סעיף

א:

לג פ מיי' פ"ו מהל'

גירושין הלכה א סג

לאחין קב טוש"ע שם סימן

ו סעיף ב:

לד ז מיי' פ"ג שם הל' ו

סג עשין נ טוש"ע

שם סי' קלג סעיף א:

◆◆◆

תורה אור השלם

1. אשה וזה וחקל'ה לא יקחו ואשה גרושה מא